

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 47 af Lasse Budtz (S) (se foran) vedtoges med 64 stemmer (S, SF og RV) mod 54 (KF, V, CD, FP og KRF); 3 (FK) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 48 af Jørgen Tved (FK) m.fl. (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 12.22

Mødet genoptaget kl. 13.30

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Knud Østergaard):

I skrivelse af d.d. meddeler arbejdsministeren (Henning Dyremose), at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold.

(Lovforslag nr. L 216).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold.

(Lovforslag nr. L 216).

Afskedigelse på grund af foreningsforhold har længe været forbudt. Ikke desto mindre har vi i de senere år oplevet en række sager om organisationstilhørsforhold.

Det er regeringens opfattelse, at det er uholdbart, at en lov om foreningsfrihed ikke overholdes.

Regeringen ser sig derfor som en konsekvens heraf nødsaget til at stramme bestemmelserne i loven, ikke mindst for at forebygge, at sådanne sager overhovedet opstår.

Der foreslås derfor indsat en bestemmelse, hvorefter en offentligt ansat lønmodtager, der uretmæssigt afskediges på grund af foreningsforhold, ved dom kan få afskedigelsen underkendt. Dette indebærer, at ansættelsesforholdet skal opretholdes eller genoprettes.

Såfremt en afskediget lønmodtager ikke selv ønsker at blive genansat eller forblive i stillingen, kan lønmodtageren i stedet nedlægge påstand om godtgørelse fra arbejdsgiveren.

For privatansatte lønmodtagere er der på tilsvarende måde en ret til at kræve ansættelsesforholdet opretholdt eller genoprettet, dog således at en domstol kan bestemme, at det i særlige tilfælde og efter afvejning af parternes interesser vil være åbenbart urimeligt at kræve ansættelsesforholdet opretholdt eller genoprettet. Lønmodtageren skal i så fald i stedet tilkendes en godtgørelse.

Privatansatte lønmodtagere har i lighed med offentligt ansatte adgang til at nedlægge påstand om godtgørelse i stedet for underkendelse af afskedigelsen.

Der foreslås en forhøjelse af godtgørelsen fra 78 ugers løn til 24 måneders løn; samtidig indsættes en minimumsgodtgørelse.

Da sager om genansættelse skal bedømmes hurtigt, er der indsat en bestemmelse om, at disse sager skal fremmes med størst mulig hurtighed ved domstolene. Samtidig vil retten kunne bestemme, at en afskedigelse ikke har virkning, før sagen er afgjort ved dom.

Som anført i min fremsættelsestale til L 158 (lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov m.v.) er jeg skeptisk med hensyn til genansættelse som metode til løsning af konflikter.

De gentagne overtrædelser af foreningsfrihedsloven har imidlertid vist, at der må skærpede regler til.

Da der hos et flertal i Folketinget, jf. behandlingen og baggrunden for L 158, synes at være et ønske om at indføre mulighed for genansættelse i ansættelsesretlig lovgivning, har regeringen ment, at det også bør indgå i dette lovforslag.

Såvel i L 158 som i dette forslag har jeg i videst muligt omfang taget udgangspunkt i den

[Arbejdsministeren]

terminologi, der anvendes i § 4 i hovedaftalen mellem LO og DA, og som derfor er kendt af arbejdsmarkedets parter.

Det er regeringens håb, at vi kan undgå afskedigelser i strid med loven, således at der slet ikke bliver behov for at bringe de skærpede sanktioner i anvendelse.

Regeringen er også åben over for andre forslag, der er egnede til at løse foreningsfrihedsproblemerne.

Med disse ord overlader jeg lovforslaget til Folketingets behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 69:

Forslag til folketingsbeslutning om folkeafstemning om dansk udmeldelse af EF.

Af Preben Møller Hansen (FK) m.fl.
(Fremsat 17/12 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Regeringen kan ikke tilslutte sig forslag til folketingsbeslutning om folkeafstemning om dansk udmeldelse af EF.

Ivar Nørgaard (S):

Socialdemokratiet ser ingen aktuel anledning til at stille spørgsmål om dansk medlemskab af EF, og vi finder, det vil være spild af tid at foranstalte en undersøgelse af fordele ved at melde Danmark ud af EF.

Flemming Hansen (KF):

Jeg er overbevist om, at der hverken i Folketinget eller i den danske befolkning er ønske om en folkeafstemning om dansk udmeldelse af EF netop nu, hvor vi har nået en afgørende udvikling inden for EF-samarbejdet.

Jeg vil også i den forbindelse minde om, at vi jo allerede har haft to folkeafstemninger om EF.

Holger K. Nielsen (SF):

Dette forslag er et gammelt krav fra EF-modstanden, men det er næppe ubekendt, at vi hav-

de en folkeafstemning for to år siden. Det var ikke en folkeafstemning om dansk udmeldelse, men om noget langt mindre vidtgående, nemlig om EF-pakken og udviklingen imod en EF-union.

Denne afstemning tabte vi af en eneste grund, nemlig at tilhængerne fik held til at udmale alle de økonomiske katastrofer, som ville finde sted, hvis vi sagde nej til pakken. Hvis Fælles Kurs' forslag blev vedtaget, ville det samme ske igen. Der ville blive kørt en skræk-kampagne som i 1972 og i 1986. Resultatet ville blive lige så forudsigeligt, som det ville være sørgeligt. Efter en tredje folkeafstemning klapper fælden, og så ville der være fri passage for unionstilhængerne.

SF vil ikke afvise, at det på et tidspunkt kan blive relevant med en ny folkeafstemning, men det skal ikke være før, vi er stensikre på at vinde denne folkeafstemning. Det ville være ret sikkert, at vi ikke ville vinde en folkeafstemning i oktober 1988, og derfor skal vi afvise Fælles Kurs' beslutningsforslag.

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg troede, at det ville være en kedelig debat, men jeg synes, det var en interessant oplevelse at høre hr. Holger K. Nielsen argumentere for, hvorfor man ikke skulle have folkeafstemning.

Jeg kan for så vidt tilslutte mig, hvad han har sagt, men må jeg lige sige, at jeg er mest indstillet på at følge de andre ordførere. Jeg behøver ikke argumentere videre med, om vi skal have folkeafstemning eller ej. Vi skal ikke have folkeafstemning! Men jeg synes, argumentationen fra hr. Holger K. Nielsen var vældig, vældig interessant.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre afviser dette forslag, som er uigenomtænkt og overflødigt.

Bollmann (CD):

EF-modstanderne tabte kampen i 1972 og i 1986, fordi befolkningsflertallet ville noget andet end modstanderne. Det vil de formentlig også nu, og derfor er forslaget her fuldstændig overflødigt.

Glistrup (FP):

Også på EF-området er Fælles Kurs' politik afskyelig overfladisk husarleflende, barnagtig